Ευθύς μετά την χθεσινή ανάρτηση περί μνημονίου έλαβα, από τον φίλτατο Ιωάννη Δοδόπουλο, μια άλλη άποψη επί του θέματος, με την οποία σε πολλά δεν συμφωνώ, αλλά προθύμως την αναρτώ, σεβόμενος, σε κάποιο βαθμό, το Βολταιρικό απόφθεγμα:
"διαφωνώ με ότι λες, αλλά θα υπερασπισθώ έως θανάτου το δικαίωμα να το λες"
:

Ιδού λοιπόν, η άλλη οπτική, με τίτλο:

Αρον τον κράββατόν σου και περιπάτει.

1. Μνημόνιο είναι η χυδαία φρασούλα «Πού ναι το Κράτος» που θα υπάρχει όσο οι απόλυτα κρατικιστικές πολιτικές «δυνάμεις» του τόπου, όλοι εμείς δηλαδή, δεν καταλάβουμε ότι κοινωνίες που προοδεύουν είναι αυτές όπου ο γραφειοκρατικός ολοκληρωτισμός του κάθε κράτους απουσιάζει, αυτές όπου το κράτος δεν παριστάνει τον επιχειρηματία αλλά απλά ευνοεί τον ανταγωνισμό και διευκολύνει τη δίκαιη διεξαγωγή του.

2. Μνημόνιο είναι να θες ανάπτυξη με πολλά δανεικά και καθόλου δουλειά και να γκρινιάζεις όταν η συνταγή δεν σου βγαίνει.

3. Μνημόνιο είναι να μην καταλαβαίνεις ότι το κρεβάτι δεν είναι το πιο επικίνδυνο μέρος του κόσμους επειδή το 95% των θανάτων συμβαίνουν εκεί. Μίσος, διχασμό, έγκλημα και τρόμο προκάλεσε η ασωτία και η παρεπόμενη αυτής χρεοκοπία. Οχι το... κρεβάτι.

4. Μνημόνιο θα πάψεις να έχεις όταν απαλλαγείς από τους τρίτης ποιότητας πολιτικούς ντήλερς – ψήφων, τις οποίες αντήλασσαν (με δανεικά) έναντι διορισμών στο Δημόσιο, κάτι που εσύ το ονόμαζες Αλλαγή, Ανάπτυξη, Ισχυρή Ελλάδα, Επανίδρυση Κράτους κλπ.

5. Τι πονοκέφαλος είναι αυτός απ' το πρωί; Η υγρασία φταίει ή το Μνημόνιο;

6. Μνημόνιο είναι τα δανεικά που ζητιανάψαμε για να μην είναι δεκαπλάσιοι οι ανήμποροι πολίτες του ιδιωτικού τομέα που ψαχουλεύουν στα σκουπίδια.

7. Μνημόνιο είναι μην μπορεί το κράτος να κηδέψει έναν μεγάλο αθλητή, επειδή τόσα χρόνια κήδευε την οικονομία, διαφημίζοντας (χρηματοδοτώντας δηλαδή) χωρίς λογοδοσία όλα τα υποπροϊόντα του τζόγου του σε κάθε ομάδα από τον κατάπτυστο, δοτό πρωταθλητή του Πειραιώς έως την Κάτω Λοτίτσα, και την Πάνω Κινούλα.

8. Μνημόνιο είναι να περιμένεις ότι θα σωθείς από αντιπολιτεύσεις που σε όλες τις συνταγές εξόδου από την κρίση, ξεχνούν την απλή λεξούλα «ΔΟΥΛΕΙΑ» και καταλήγουν απλά να γλείφουν τα οπίσθια της Καγκελαρίου για να μη χάσουν την επόμενη δόση ώστε και τον κομματικό τους στρατό των διορισμένων στο κράτος τους και την σπατάλη τους να συντηρήσουν και τους τους συνδικαλισταράδες να μην στενοχωρήσουν.

9. Μνημόνιο είναι να ξυπνάς κάθε πρωί με την τσίχλα του κράτους κολλημένη στον εγκέφαλο.

10.Γκρεμοτασκιστήκαμε μετά από χρόνια κρατισμού και αδράνειας από κρημνό 500 μέτρων. Τώρα βρίζουμε τον (ίσως άχρηστο) γιατρό που δεν μπορούμε να κάνουμε κουμάντο στα πόδια μας, που δεν ορίζομε την τύχη μας, που δεν μπορούμε να ονειρευτούμε κάτι για τα παιδιά μας. Ο γκρεμός και τα γκάζια με τα οποία τρέχαμε αμέριμνοι προς αυτόν δοξάζοντας διάφορους απατεώνες της πολιτικής λέγεται χρεοκοπία. Ο γιατρός λέγεται Μνημόνιο. Αν σου φταίει ο γιατρός έχεις λύση: **Αρον τον κράββατόν σου και περιπάτει.**